

Hagelslag?

Sinds wij in Roôn woont viert wij het feest van Sint Martinus. In Smilde, (waoras wij vot komt) kenden wij het niet, maor oonze oldste kwam as driejaorige opgeteugen uut de peuterspeelzaol met een zölfmaakte lampion: toen mussen wij der ok an geleuven. Oonze kinder vunnen het altied prachtig: toen ze older weuden zungen ze bij elke deure een aander liedtie. En dan 's aomnds de tasse leeghalen en kieken wat veur lekkers der allemaol in zat. Legendarisch is de tekst van de tweejaorige jongste, die under op de bodem van de tasse nog wat kleingeld zag liggen. "Zit der nog wat in die tasse?" "Gelten!"

Oonze kinder bint al lange de deure uut, maor ik versier nog ieder jaar oonze veurdeure met lochies en pompoenen, wat keersies op de trappe en wacht met plezier of wat der allemaole langes komp.

Een aantal jaar leden belden der twee breurties an, iene van viere en en iene van twee.

Ze begunden voortvaorend.

"Sint Maarten, Sint Maarten, de meisjes....." en toen stokte het.

Het kleintie keek verbaosd naor zien breur en zung twiefelend: "De koeie heb taarten...?"

"Nee joh!" reup de aander 'Zo gaat het niet!"

Bedremmeld keken ze oons an.

Vanuut de verte heurden wij een papa-stem: "Eem overnei..." en toen gung het goed. Inclusief de koeien, de meisjes en rokjes.

Ik vreug naor heur lampions.

De kleinste wees oons op de lampion van zien breur.

"Hai heef RAKET MAAKT!" reup hij met een straolend snoetie. Zölf haar hij een vlinder die ik ok prachtig vun, maor de raket sprak kennelijk meer tot de verbeelding.

Ze möchten wat uutkiezen en overlegden samen wat ze zolden nemen.

Ze keuzen allebei een Fruitella, vergeleken wat ze hadden en of ze wel allebei hetzelfde hadden. Papa vun dat het toen wel klaor was. "Nou kom maor, kletsmajoors!"

En dan heb ik nog maar één stel beschreven.

We kriegt kinder die mooi kunt zingen, maor ok kinder die dat niet kunt, zodat het deurgezang onbedoeld meerstemming wordt.

Wij hebt ok al ies drie schattige kleuterties had met zwarte krullegies en donkerbroene oogies die het feest veur het eerst metmaakten in oons laand. Ze begunden voortvaorend met "Eééélf november is de dag..." maor toen zag ien wichie de rij keersies op oonze trappe.

“Ooooh....”

Ze wees naar binnen.

Het lied veul stille. .

‘Mooi hè?’ zee ik.

‘Jah!’

Toen keken ze mekaar eem zukend an; ik zag ze denken.....mooie lochies,
maor waor waren wij nou?

Maor toen dan begunde iene gedecideerd met ‘Dahat mijn lichtje’ ... en de
anderen zungen ok met ‘ dahat mijn lichtje, branden mag!’

Drie vertederende snoeties keken omhoog naor mij.

Toen ik vreug naor de lampions kreeg ik drie antwoorden deur mekaor hen.

“Isse paddestoel!”

“Op sool maakt met juf..”

“Selluf prikt!”

Naodat ze een snoepie hadden keuzen reupen ze in koor: ”Bedankt voor Sint
Maarten!”

Mooi feest.

In Smilde is het inmiddels ok inburgerd.

Legendarisch is het verhoal van krudenier Jans Meintjes van de plaatselijke
supermarkt. Een zunige klant vreug veur het Sint Meertenfeest een traktatie
veur de kinder ‘waoras ze goed van kun dielen’.

Jans bedacht zich niet en zee: “Dan moe’j een pak hagelslag nemen, vrouw
Hummel.”